

2. Гле, и Исус би понизан, Не узвиси с' никад Он:
Он би љубак, добар, кротак, Необузет таштином;
Никада Му у животу Не нађоше славу ташту:
За то Он говори к' нам: Да нам је Он углед сам!
3. Ко понизност задобије, Тај постаје сваком драг;
Ко се ништи, не поноси, Тог поштује Господ благ;
Понизност је Богу мила, Допада се оним' свима,
Кој' пред Богом ходе сви У Христовој љубави.
4. Понизним' се да благослов И Божија милост сва;
До тога је много стало, Јер ко има дјела та,
У свом дјелу сретан тај је, И на души украшен је:
Вера, љубав, кротост, над У таквом је срцу тад'.
5. Ове даре понизности, Кој' су Бож'јег Духа плод,
Може наћи свак' у Христу, Кој' их срцем тражи рад';
Јербо вера где с' оснива, И понизност ту почива;
У томе се јавља сам Христовога Духа плам.
6. Понизан ћу за то бити, Свагда више низак сад,
И то најпре нек с' у срцу, Па на лицу види тад';
Нек с' на моме понашању, И на дјел'ма и живљењу
Позна снага Духа тог, Шта у мени ствара Бог.
7. Понизношћу добија се Благост, милост Бож'ја сад,
А у вечном неба царству Покој, сјај и слава тад'.
Понизност ће там' се сјати, Венац части задобити:
Што с' за мало држи сад Сијат' ће с' у слави тад'.

187. НОВО РОЂЕЊЕ ИЗ ВОДЕ И ДУХА

(На глас бр. 28. 93. и 186.)

1. Ко с' на ново сад не роди Из воде и Духа већ.
Вечито ће тај пропасти, К'о што јавља Бож'ја реч:
Јер на земљи мора тако Нови човек постат' свако,
Кој' кад сврши век овај Жели ућ' у неба сјај.
2. То рођење мора с' збити Кроз крштење, Бож'ју реч;
Ко се томе не противи, И благодат прима већ:
Тај ће скорим осетити, Да га Господ од зла штити:
Где Дух Божиј дође, гле! Он изгони грешно све.

3. При том нам се јоште даје Бог, Дух свети у срца;
Он почиње нови живот, И нас од свег' очишћа:
Он обнавља нам умове, Речи, дјела и духове,
На добро нас води сад, Да служимо Богу рад'.
4. За тим мора с' човек трудит', Свакад Бога љубити,
Мора свет и грех презрети, К' савршенству растити;
Он све мора оставити, Из темеља све мрзити.
Што је од пре љубио, И с' радошћу чинио.
5. Појат', Богу молити се, - Човек нови чини сад';
Свет оставит', Богу с' предат', Нове снаге добит' тад';
Код свег' дјела и страдања Бож'ју вољу он испуња:
Тако бива сасвим нов, Прима Божиј благослов.
6. Так' у теби најпре мора Постат друго срце сад';
На теби се мора видит' И нов свети живот тад';
Срце и ум и владање Мора добит' обновљење,
Вера, љубав том је крас, Где Дух Божиј има власт, -
7. О Боже, Теби се клањам, У мен' стварај дјела та!
Освет' срце, ум и уде Дај ми снагу Твог Духа,
Да се ни ја не изгубим, Да с' на ново из Теб' родим:
Да те као син славим, Да Те све више љубим!
8. Дај, да у том стању свагда Ја останем, Боже, сад!
Док земаљског жића свезе Не раскину с' кроз смрт тад;
Да с' од Тебе не одвојим, Већ да с' Тобом верно спојим:
Тако вес'о доћ' ћу ја Там', где ј' вечност блажена!

188. ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 123. 124. и 164.)

1. Пролази време, смрт ће доћ',
Нас вечно с' Тобом спојит' моћ',
О Боже! спрем' нас овде Ти,
За вес'о данак вечности!
2. Ти стада Твога нужду знаш,
За то се смилуј, Боже наш!
Ти с' једин', који помажеш рад',
Прими се Твоје деце сад.